

boczny
tor 258

Najsmutniejszy wiersz

Waham się, czy odpisać.

Czasem słowo pomaga, tu słowa się kończą.

Nawet jeśli są jeszcze litery.

Ja faktycznie jestem trochę wygasłym wulkanem.

Nie działają witaminy,

i nie działa wiosna.

Może mikrospacery na balkon, w otchłań pachnącą
bzem, w wieczór, może to coś zmieni. W jakimś sensie
całkowicie wycofuję się z życia.

Mam dni.

Takie wiesz.

Pojedyncze,

wydanie specjalne.

1, 2 w miesiącu, jak się dobrze trafi.

Kiedy wyobrażam sobie, że żyję.

Zobacz, ile liter do Ciebie.

Boję się.

*Boję się, że nie zrozumieć już siebie,
nie poznam powodu głodów, przejaskrawię
każdy szczegół, nie przytulę i w ogóle
będę rozczulać się tylko nad sobą,
nie zdążę powiedzieć: nieważne.*

*Boję się, że to się układa w najsmutniejszy wiersz,
taki wiesz... Boję się, że naprawdę
to się mogło nie udać.*

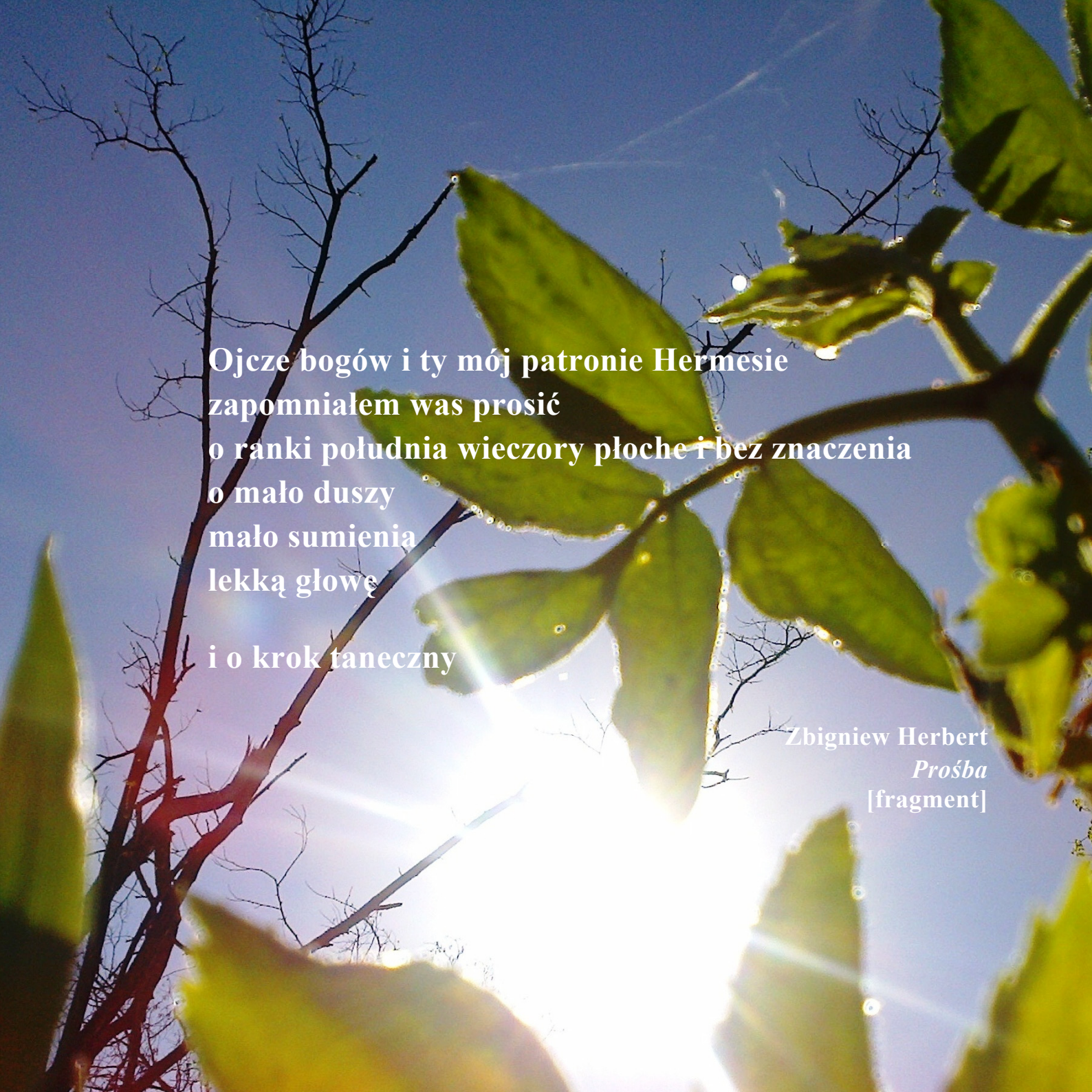
Na różne głosy

*waham się czy pisać
czasem słowo pomaga
nawet jeśli na różne głosy
wypowie się przed sobą*

*działają witaminy
wiosna spaceruje w otchłań
wieczór
w jakimś sensie
żyję*

*Kiedy wyobrażam sobie
przestawiam wyrazy*

A low-angle photograph of a tree branch with green leaves against a bright blue sky with a sun flare. The sun is positioned in the lower center, creating a strong lens flare and illuminating the scene. The leaves are vibrant green and have some water droplets on them. The sky is a clear, deep blue. The overall mood is bright and hopeful.

Ojczy bogów i ty mój patronie Hermesie
zapomniałem was prosić
o ranki południa wieczory płocze i bez znaczenia
o mało duszy
mało sumienia
lekką głowę
i o krok taneczny

Zbigniew Herbert
Prośba
[fragment]

okno z widokiem
na okna album

